

انترناسیونال ۱۳۵

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه، ۲۵ فروردین ۱۳۸۵، ۱۴ آوریل ۲۰۰۶

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سردبیر: محسن ابراهیمی

نجات بهزاد

در نیمه راه دیپورت

صفحه ۶

۲۴ ساعت هم دوام نیاوردند!

صفحه ۵

ای کاش آنجا بودم!

امید رهایی - ایران

صفحه ۵

این جهان وارونه ...

مرتضی فاتح - ایران

صفحه ۶

روز اول مه همه جا پرچم دفاع از کارگران واحد را برافرازید

صفحه ۳

اطلاعیه حزب

به استقبال کنگره اول منصور حکمت برویم!

گفتگو با آذر ماجدی، رئیس بنیاد منصور حکمت

کمونیسم رادیکال در دنیا بدل
صفحه ۳

انترناسیونال: فلسفه برگزاری
کنگره منصور حکمت چیست؟
آذر ماجدی: منصور حکمت یک
تئورسین بزرگ مارکسیست،
لیدرفکری، سیاسی و تئوریک
جنبش کمونیسم کارگری و
بنیانگذار حزب کمونیست
کارگری است. حزبی که اکنون به
مهمترین نیروی متشکل

ستون اول

محسن ابراهیمی

ورود حکومت اسلامی به باشگاه اتمی!

مدت کوتاهی بعد از آزمایش موشکهای "حوت" در مائوری با اسم رمز "پیامبر اعظم"، احمدی نژاد اعلام کرد که حکومت اسلامی غنی سازی اورانیوم را با موفقیت به پایان رسانده است. در رسانه های غربی هم خبر از این میدهند که آمریکا در حال آماده کردن طرح حمله نظامی به مراکز هسته ای ایران است.

در میان ناظران سیاسی و رسانه های غرب، تحلیل رایج این است که مستقل از درجه صحت یا سقم این ادعاها، هر دو طرف دارند رجزخوانی میکنند تا از موضع قدرت در مذاکرات دیپلماتیک (در واقع معامله سیاسی) ظاهر شوند. حتما درجاتی از حقیقت در این ارزیابیهای رسمی وجود دارد. اما حتی اگر وجه اصلی این تحرکات بلوف زدن برای قرار گرفتن در موضع قدرتمند دیپلماتیک باشد نباید ما را در قبال خطرات واقعی اتفاقی که دارد می افتد کور کند.

حقیقت پایه ای تر اینست که در این میان منافع واقعی دو جبهه قسم خورده بورژوازی جهانی دخیل است که حاضرند به قیمت جان

صفحه ۲

سندیکای کارگران واحد خواهان عضویت در فدراسیون بین المللی

صفحه ۴

کارگران ترانسپورت شد

تجمع اعتراضی کارگران واحد

صفحه ۴

اول مه روز ما کارگران است

صفحه ۴

شهلا دانشفر

تظاهرات وسیع برای حق کار و زندگی کارگران مهاجر مقابل کنگره آمریکا - واشنگتن

تظاهرات کارگران و دانشجویان فرانسه برای نفو قانون "استخدام اول"

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ ورود حکومت اسلامی ...

هزاران انسان دستور سیاسی خود را پیش ببرند. "بحران اتمی" ایران، به محمل حل و فصل بحرانهای پایه ای تری تبدیل شده است: بحران نظم نوین از یکطرف و بحران جمهوری اسلامی از طرف دیگر. "بحران اتمی" محل تلاقی منافع بنیادی دو نیروی ارتجاعی است. در يك طرف، جمهوری اسلامی میخواهد از بحران اتمی به مشابه ابزاری برای ادامه حیات سیاسی خودش در ایران و حتی تبدیل شدن به يك قدرت منطقه ای استفاده کند. و در طرف مقابل، آمریکا میخواهد پروژه شکست خورده نظم نوینی خودش را به جایی برساند. و برای رسیدن به این اهداف، هر دو طرف ترکیبی از رجزخوانی نظامی، دیپلماسی علنی و معاملات پنهانی را در دستور گذاشته اند. هر چقدر این معاملات سیاسی بیشتر به بن بست برسد همانقدر خطر به خون و آتش کشیدن منطقه توسط این دو نیروی ارتجاعی بیشتر خواهد بود. انسان امروز که قربانی پاکسازیهای قومی، تروریسم رسمی اسلامی، تروریسم علنی نظم نوینی بوده است؛ که به ظرفیت عظیم تخریبی دو طرف این کشمکش واقف است نمیتواند در خوشحیالی خودفریبانه ژورنالیسم رسمی شریک شود.

به نظر میرسد که مانور "پیامبر اعظم" و اتمی شدن نمایندگان خدا از یکطرف و رجزخوانی متقابل سروران نظم نوین و وکلای دموکراسی از طرف دیگر جهان را يك قدم دیگر به ورطه خونین نزدیکتر کرده است. رهبران جمهوری اسلامی بحرانی تر شدن "بحران اتمی" را يك مانده آسانی تلقی میکنند. آنها خوب میدانند که ایران بیش از هر وقت دیگر آستان تحولات بنیادی است؛ که مردم ایران برای به زیر کشیدن حکومت اسلامی دور خیز برداشته اند؛ که ایران بیش از هر وقت دیگر آماده راهی از حکومت اسلامی سرمایه است. و دقیقاً به همین دلیل هر چقدر این بحران بحرانی تر میشود بیشتر با دشمنان گرو میبشکنند. آنها در "بحران اتمی" امکانی برای کاهش بحران سیاسی خودشان می بینند.

اگر "بحران اتمی" به حمله نظامی آمریکا منجر شود علاوه بر

کشتار و بیخانمانی وسیع مردم، به مبارزه سرتنگونی طلبانه و انقلابی مردم لطافات جبران ناپذیری خواهد زد. باید با تمام قدرت در مقابل تحقق چنین سناریویی ایستاد.

دروغ بر کارگران و دانشجویان فرانسه!

دولت راست سرمایه داران در فرانسه با قانون "استخدام اول" میخواهد در تعرض به حقوق کارگران در غرب از احزاب و دولتهای دیگر سرمایه داری جلو بزند. کارگران و دانشجویان فرانسه در ابعاد میلیونی به خیابان ریختند و درس گرانپهایی هم به سرمایه داری فرانسه و هم به سایر دولتهای سرمایه داری دادند. همچنین کارگران و دانشجویان فرانسه الگوی درخشانی در مقابل کارگران و جوانان سایر کشورها قرار دادند که حقوقشان در همه کشورهای سرمایه داری مورد تعرض وسیع قرار گرفته است.

قانون "استخدام اول"، با ظاهر کاهش بیکاری نسل جوان به میدان آمد. ظاهراً این قانون قرار بود کارفرمایان محترم را تشویق کند نسل جوان را از بیکاری نجات دهند. گفتند این قانون دست کارفرمایان برای اخراج از باز گذاشته است تا جوانان را بی دغدغه استخدام کنند؛ چه منطق انسانی و شرافتمندانه ای! چه عوامفریبی احمقانه ای! کارگران و دانشجویان آگاه فرانسه به این عوامفریبی ابلهانه ژاک شپراک و دومینیک دوویلپن در خیابانهای فرانسه پاسخ جانانه ای دادند.

کارگران و دانشجویان فرانسه اهداف واقعی پشت این شارلاتانیسم سیاسی را دیدند. متوجه شدند که دولت فرانسه دارد استراتژی وضع شده در لیسبون در ماه مارس ۲۰۰۰ توسط اتحادیه اروپا را پیاده میکند. طبق این استراتژی، طبقات حاکم دول اروپا قرار است موضوعی را که در چند دهه بعد از جنگ جهانی دوم در زمینه بیمه درمانی، امنیت شغلی و سایر حقوق کارگری از دست داده اند باز پس گیرند.

به این تعرض طبقه سرمایه دار، کارگران و دانشجویان فرانسه با تعرض متقابل میلیونی پاسخ دندان

شکنی دادند و اعلام کردند که اجازه نخواهند داد با قانون "استخدام اول" دست سرمایه را برای قربانی زندگی خودشان و نسلهای بعدی کارگران باز گذارند. اعلام کردند که خوب میدانند که "قانون استخدام اول" سنگری برای تعرضات بعدی است. سنگری برای تعرض به دستاوردهای مبارزات دهها ساله است. اعلام کردند که خوب میدانند که شکست و پیروزی در این نبرد، شکست و پیروزی فقط خودشان نیست. شکست و پیروزی نسلسه است. با اعتراض میلیونی علیه "قانون استخدام اول" و تحمیل شکست به دولت فرانسه، کارگران فرانسه و جهان در موقعیت بمراتب قدرتمندتری قرار گرفتند. درود بر کارگران و دانشجویان فرانسه.

ما میخواهیم با حرمت زندگی و کار کنیم!

روز دوشنبه این هفته به یاد ماندنی است. این روز، دو اتفاق هم هدف دو قاره اروپا و آمریکا را به هم وصل کرد. درست در لحظاتی که کارگران و دانشجویان فرانسه در میان شور و شوق پیروزی بر طبقه حاکم فرانسه به خانه هایشان باز میگشتند، کارگران مهاجر به همراه هزاران انسان عدالتخواه در آمریکا به خیابانها ریختند. "باید به ما اجازه بدهند که با حرمت زندگی و کار کنیم." این جمله را يك کارگر مهاجر مکزیکي به گزارشگری بی بی سی گفت. تمام حقیقت اعتراض میلیونی کارگران مهاجر در آمریکا در همین چند کلمه نهفته است. به این کارگران مهاجر، با بقول راست محافظه کار آمریکا، "بیگانگان غیرقانونی" اجازه نمیدهند با حرمت کار و زندگی کنند. این "بیگانگان غیرقانونی"، آن بخشی از طبقه کارگر آمریکای مرکزی و جنوبی و مشخصاً مکزیک هستند که آنقدر "خوشبخت" بوده اند که در مسیرشان به آمریکا در صحرای آریزونا بر اثر تشنگی و گرسنگی نمرده اند و خودشان را برای کار و زندگی به آمریکا رسانده اند. و اینها طبق آمار رسمی ۱۲ میلیون انسان هستند. اینها کسانی هستند که بخش اعظم زندگیشان در پرمشقت ترین کارها و در ناامنی کامل و با دستمزدی زیر خط فقر در خدمت آفریدن ثروتهای

کارگران چهار کارخانه نساجی کاشان، متحدانه مبارزه خود را به پیش میبرند

گزارشها گویای اینست که کارگران چهار کارخانه نساجی کاشان روز ۲۲ فروردین بطور همزمان جاده ترانزیتی کاشان- بندرعباس را برای بار دوم در يك هفته بستند و صدای اعتراض خود را به گوش مردم رساندند. کارگران همچنین از روز ۱۴ فروردین دست به اعتصاب زدند و هرگونه تولید را در کارخانه متوقف نمودند. اعتراض کارگران نساجیهای کاشان در مورد دستمزدهای پرداخت نشده شان است. کارگران این ۴ کارخانه بیش از به يك ماه است مبارزات گسترده ای را برای نقد کردن دستمزدهای معوقه شان آغاز کرده اند. بنا به گزارشها این کارگران قبل از تعطیلات سال جدید اولتیماتوم داده بودند که اگر به خواستهای آنها پاسخ داده نشود و دستمزدها و طلبهایشان پرداخت نشود در سال جدید کارخانه را تعطیل خواهند کرد و اجازه شروع تولید را نخواهند داد.

این کارگران با عملی نشدن خواستهایشان از روز ۱۴ فروردین اولتیماتوم خود را به اجرا گذاشتند و با حضور در کارخانه دست به اعتصاب زدند و تولید را خواباندند. کارگران اعلام کردند که اجازه راه افتادن تولید را نخواهند داد. این گزارشها حاکیست که کارگران علاوه بر این هفته گذشته نیز جاده اصلی ترانزیتی کاشان- بندرعباس را ساعتی بستند و با تهدید و دخالت نیروهای انتظامی و وعده های معاون فرمانداری کاشان، تجمع کارگران پایان یافت. روز گذشته قرار بود نمایندگان کارگران با مسئولین کارخانه مذاکره

کنند. اما چون مسئولین کارخانه در موعد مقرر حاضر نشدند، کارگران برای بار دوم جاده ترانزیتی کاشان- بندرعباس را بستند و به اعتراضات خود ادامه دادند. تا انتشار این گزارش تجمع و اعتصاب کارگران ادامه داشته است. اتحاد کارگران چهار کارخانه و مبارزه متحد و همزمان آنها برای مقابله با قلدری و زورگویی کارفرمایان و دولت، يك گام مهم و رو به جلو در مبارزات کارگران برای گرفتن دستمزدهای پرداخت نشده است. حزب کمونیست کارگری ایران ضمن حمایت از خواستهای بحق این کارگران، از همه کارگران و مردم میخواهد که بهر طریق ممکن از مبارزات این کارگران حمایت کنند. ما بویژه از کارگران و مردم کاشان میخواهیم که از خواستها و مبارزات این کارگران فعالانه حمایت کنند. باید با ابراز همبستگی با کارگران نساجی های کاشان، کاری کنیم که این مبارزه با قدرت هرچه بیشتری به پیش رود و مفت خوران سرمایه دار و دولت اسلامی آنها را به عقب نشینی وادار کند. ایجاد صف هرچه گسترده تر کارگری علیه نپرداختن دستمزدها، تنها راه و ضامن موفقیت کارگران در مقابله با این قلدری و زورگویی جنایتکارانه کارفرمایان و حکومت اسلامی آنهاست.

زنده باد اتحاد کارگری!
مرگ بر جمهوری اسلامی!
حزب کمونیست کارگری ایران

۲۳ فروردین ۱۳۸۵ - ۱۱ آوریل ۲۰۰۶

افسانه ای برای مفتخوران سرمایه داری آمریکا تباه شده است. طبقه حاکم آمریکا، سالهای طولانی این انسانهای زحمتکش را در موقعیت "بیگانگان غیرقانونی" نگه داشته است تا بتواند در بیحقوقی مطلق استثمارشان کند، شیره جانشان را بمکد و هر موقع بی نیاز شده پرتشان کند. این کارگران شریف، در روز دوشنبه در مقیاس میلیونی به خیابانها ریختند. اعلام کردند يك روز کار نمیکند و به این ترتیب خواستند به مفتخوران طبقه حاکم نشان دهند که ثروت و قدرت جامعه محصول تلاش و کار کارگران است. آنها عزم انسانی خود برای انسانی زندگی کردن را با صدای بلند فریاد زدند. روز دوشنبه، برای طبقه حاکم آمریکا يك کابوس و برای طبقه کارگر مهاجر روز اعلام کیفرخواست انسانی، روز نمایش قدرت بود. *

روز اول مه همه جا پرچم دفاع از کارگران واحد را برافرازد

از صفحه ۱ گفتگو با آذر ماجدی

شده است. شناختن ابعاد مختلف و متنوع تئوری منصور حکمت و روش سیاسی و رهبری حزبی او برای کمونیست‌ها بسیار مهم و تعیین کننده است. هدف کنگره منصور حکمت تامین این مساله است.

انترناسیونال: انتظار خودتان از این کنگره چیست؟ در چه صورتی این کنگره از نظر شما يك کنگره موفق ارزیابی میشود؟

آذر ماجدی: امیدوارم که بتوانیم در سطحی عمیق به این مباحث بپردازیم و حق مطلب را ادا کنیم. اینها مباحث مهمی هستند، و راستش ادای حق مطلب در مورد منصور حکمت کار ساده‌ای نیست، ولی سخنرانان همگی از کمونیست‌های با سابقه و قدیمی هستند که سالها در کنار منصور حکمت و در يك حزب با او فعالیت کرده‌اند. لذا تصور میکنم که مباحث پربار و جالبی خواهیم داشت. من بسیار هیجان زده‌ام و بسیار مشتاق شنیدن سخنرانی‌ها. بنیاد منصور حکمت تلاش خواهد کرد که این سخنرانی‌ها را پچاپ برساند.

انترناسیونال: برای تسهیل دسترسی بیشترین تعداد به مباحث کنگره منصور حکمت، چه در جریان برگزاری کنگره و چه بعد از اختتام آن چه تدابیری اتخاذ شده است؟

آذر ماجدی: در جریان کنگره فقط دوستانی که در کنگره شرکت دارند خواهند توانست در جریان قرار گیرند. شاید بتوانیم امکانات پالستاک هم فراهم کنیم. ولی بلافاصله پس از پایان کنگره ظرف چند روز کلیه سخنرانی‌ها از تلویزیون کانال جدید پخش خواهد شد. و پس از آن هم سخنرانی‌ها بصورت کتبی منتشر خواهد شد.*

گزارش مفصل کنگره
منصور حکمت و
سخنرانی‌هایش در شماره
های بعدی به اطلاع
خوانندگان انترناسیونال
خواهد رسید.

انترناسیونال

روشن است که در يك کنگره نمیتوان به این هدف نائل آمد. احتیاج به مجامع، بررسی‌ها و کتب مختلف است. به همین خاطر بنیاد منصور حکمت تلاش خواهد کرد که هر سال کنگره‌ای را با این هدف و مضمون برگزار کند. امیدوارم که بتوانیم در این مقطع توجه نسل جوان ایران را هر چه بیشتر به ادبیات غنی منصور حکمت جلب کنیم. هم اکنون جنبش چپ در ایران، بخصوص نسل جوان به آثار منصور حکمت بسیار علاقمند شده است. چنین مجامعی میتواند درک منصور حکمت و تئوری او و همچنین جایگاه او را در تاریخ معاصر ایران و جنبش کمونیستی بین‌المللی آسان‌تر کند. بخصوص که ما اکنون امکان دسترسی به رسانه‌ای با پوشش میلیونی داریم و پخش این کنگره از تلویزیون به مردم امکان میدهد که در خانه خود در جریان این مباحث قرار گیرند. امیدوارم که از سال آینده بتوانیم بخشی هم به زبان انگلیسی داشته باشیم و بتوانیم منصور حکمت را در عرصه بین‌المللی نیز به چهره‌ای آشنا برای جنبش کمونیستی بدل کنیم.

انترناسیونال: برنامه‌های کنگره در طول دو روز چه‌ها هستند؟ چه مسائلی تحت پوشش قرار خواهند گرفت؟

آذر ماجدی: ۹ سخنران داریم که درباره‌ی وجه مختلف تئوری و پراتیک منصور حکمت صحبت میکنند. ویژگی‌های مارکسیسم او، تفاوت‌های او با مارکسیسم و کمونیسم پیش از او، نقش او در چپ عراق، اوامنیسم و مدرنیسم منصور حکمت، کمونیسم کارگری و ادبیات، بینش او در رابطه با مساله زن و حقوق کودک، جنبش کارگری، و بینش او در رابطه با حزب. بعلاوه دو ویدئوی سخنرانی او در انجمن مارکس و کنگره ۳ نیز پخش خواهد شد. همچنین دو پانل خواهیم داشت

میدان می‌انیم. اول مه در پیش است. اعلام همبستگی با کارگران واحد ویژگی مهم اول مه امسال است. این به يك معنی از هر اقدامی و از هر شعار و مطالبه‌ای مهم‌تر است. نشانه رشد خودآگاهی طبقه کارگر است. نشانه عزم کارگران برای ادامه راه کارگران واحد است. نشانه توجه کارگران به تشکل است. کارگران واحد مبارزه کل طبقه کارگر را قدم مهمی به جلو سوق دادند. اول مه باید اعلام شود که مبارزه کارگران واحد ادامه خواهد یافت و مطالباتشان توسط همه کارگران دنبال خواهد شد. و مهم‌تر از همه اعلام همبستگی با کارگران واحد نشانه این است که کارگران اقدام رژیم را بی‌پاسخ نخواهند گذاشت و خشم و نفرت تلنبار شده همه جا سرریز خواهد شد.

همه جا پرچم دفاع از کارگران واحد را برافرازد. همه جا و در همه تجمعاتتان جمهوری اسلامی را بخاطر آنچه با کارگران واحد کرد قاطعانه محکوم کنید. در سخنرانی‌هایتان اعلام کنید و در قطعنامه‌ها و پلاکاردهایتان بنویسید که اسانلو باید آزاد شود و کارگران به سر کار برگردند. اعلام کنید که تشکل حق مسلم کارگر است. از سندیکای واحد دفاع کنید. نشان دهید که هر اقدام ضدکارگری رژیم علیه هریک از کارگران با عکس العمل همه کارگران پاسخ می‌گیرد. اول مه امسال روز تجلی همبستگی با کارگران واحد و به این معنی تجلی همبستگی طبقاتی شما است. روزی است که نشان می‌دهید که طبقه کارگر منفعت واحد، دوستان واحد و دشمنان واحدی دارد، قدر و حرمت خود را میداند، کوتاه نمی‌آید، پاسخ سرکوب و توطئه برای تفرقه و پراکندگی را با آگاهی و اتحاد میدهد و عزمش را برای بزیر کشیدن بساط استثمار و نابرابری و سرکوب و خفقان جزم کرده است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۴ فروردین ۸۵، ۱۳ آوریل ۲۰۰۶

دادند. سازمانهای کارگری در سطح جهان به حمایت از کارگران واحد برخاستند و بزرگترین همبستگی را سازمان دادند. کارگران ایران صدرا و ایران خودرو و قزوین و کاشان و پتروشیمی کرمانشاه و دهها مرکز کارگری دیگر پیام خود را نه از رژیم که از کارگران واحد گرفتند و پاسخ رژیم را با گسترش اعتصاب دادند. کارگران کشتی سازی صدرا دست به اعتصاب طولانی مدت زدند و تا تحقق خواسته‌های خود کوتاه نیامدند و حتی حق روزهای اعتصاب را از حلقومشان بیرون کشیدند. کارگران قزوین و کاشان اتحاد خود را مستحکم‌تر کردند و چند کارخانه دسته جمعی و مکررا دست به تجمع و اعتصاب زدند. پاسخ کارگران روشن است: مرعوب نمیشویم. اعتصاب را گسترش میدهیم و سازمان یافته‌تر و قدرتمندتر به

مبارزه کارگران شرکت واحد واقعه مهمی در تاریخ جنبش کارگری در ایران بشمار می‌آید. جمهوری اسلامی با تمام قوا به مقابله با کارگران واحد برخاست تا پیام خود را به کل طبقه کارگر و اعتصابات رو به رشد کارگری بدهد: با وضع موجود بسازید، اعتصاب نکنید، با اعتصاب راه به جایی نمی‌برید. والا با سرکوب و زندان و اخراج طرف خواهید بود.

جمهوری اسلامی انتقام از اعتصابات رو به رشد کارگری را از کارگران واحد گرفت. انتقام از کارگران نساجی کاشان و سنندج و ایران خودرو و پتروشیمی‌ها را از سندیکای واحد گرفت. اما علی‌رغم همه سرکوبی‌ها، هم اعتراض کارگران واحد ادامه یافت و هم سایر بخش‌های کارگران پیام رژیم را نادیده گرفتند و به اعتصاب ادامه

بنیاد منصور حکمت برگزار میکند

کنگره اول منصور حکمت

جمعه ۴ آوریل

۱۲ ظهر: افتتاحیه آذر ماجدی

۱۲:۱۵ مبانی کمونیسم کارگری

(فیلم سخنرانی منصور حکمت)

۲:۱۵ ناهار

۳:۱۵ حمید تقوایی

۳:۴۵ مینا احدی

۴:۱۵ فرزاد ادیبی

۴:۴۵ سیاوش دانشور

۵:۱۵ تنفس

۵:۴۵ پانل پاسخ میدهد

منصور حکمت که بود؟ چه کرد؟ سیاسی، تئوریک، شخصی

۷:۰۰ شام

شنبه ۵ آوریل

۱۱ صبح: فیلم سخنرانی منصور حکمت

۱۲ علی جوادی

۱۲:۳۰ شهلا دانشفر

۱۰:۰۰ هما ارجمند

۱:۳۰ ناهار

۲:۳۰ سمیر نوری

۳:۰۰ آذر ماجدی

۳:۳۰ تنفس

۴:۰۰ پانل پاسخ میدهد

منصور حکمت که بود؟ چه کرد؟ سیاسی، تئوریک، شخصی

۶:۰۰ اختتامیه آذر ماجدی

اول مه روز ما کارگران است

شهلا دانشفر

اول مه نزدیک است. به تدارک برپایی با شکوه این روز و مراسم مستقل خودمان برویم. اول مه خیابانها و تریبونها مال ماست. این روز را با تجمعاتمان، با مراسممان و با تدارک مارش بزرگ و راهپیمایی با شکوهمان به روز قدرتمانی کارگران در مقابل دولت سرمایه و کل طبقه سرمایه دار تبدیل کنیم. اکنون که همه توجه ها در دنیا به سمت ایران است، باید نشان دهیم که ما کارگران سرنوشت جامعه را رقم میزنیم. دولت تلاش میکند، با مجوز ندادن ها و یا ممانعت ها در مقابل صف آرای ما کارگران بایستد، اما ما منتظر مجوز نمی مانیم. همانطور که روز هشت مارس روز جهانی زن را به صحنه مقابله با نیروهای رژیم تبدیل کردیم و عزم

جزمان را برای گرامیداشت این روز آزادیخواهی و مبارزه علیه نابرابری نشان دادیم، اول مه نیز ما کارگران میتوانیم و باید تجمعاتمان را در خیابانها، در مقابل ادارات کار برپا کنیم و با پلاکاردهای سرخ خود که نام کارخانه هایمان بر آن نوشته شده، راهپیمایی کنیم. در اول مه بلند تر از هر وقت اعلام خواهیم کرد که شوراهای اسلامی این چماقداران و ارگانهای جاسوسی رژیم باید منحل شوند، اعلام خواهیم کرد که تشکل مستقل از دولت و آزاد کارگری حق مسلم ماست، اعلام خواهیم کرد که ما دیگر به سانسور و خفقان تن نمیدهیم و صدای اعتراضمان را به گوش دنیا خواهیم رساند، اعلام خواهیم کرد که ما دیگر به زندگی

ایران را محکوم میکنیم و در این روز با بیانیه هایمان، با قطعنامه هایمان کیفرخواست خود را علیه توحش سرمایه داری اعلام خواهیم داد. اول مه ما نخواهیم گذاشت که دولت و ارگانهای جاسوسی آن، "شوراهای اسلامی" و "خانه کارگری" و هیچکدام از مدافعان و دست اندرکاران حکومت به نام ما کارگران سخن بگویند. هر جا جرئت کنند در فضای باز تجمع و راهپیمایی اعلام کنند، کاری خواهیم کرد که رسوایی و انزوی خود را ببینند و از کرده خود پشیمان شوند. با طنین شعارهای رادیکال، با پخش وسیع اعلامیه های اول مه در تمام شهر، با طرح خواسته های بحق کارگران از جمله انحلال شوراهای اسلامی، با اعتراض به دستگیری و اخراج کارگران شرکت واحد، با خواست آزادی فوری منصور اسانلو و به هر شکل ممکن اجازه نخواهیم داد چهره ضد کارگری

خود را زیر نام اول مه پنهان کنند. اول مه روز کارگران است. پادوهای حکومت اسلامی طبقه سرمایه دار نباید جرات کنند پایشان را از سالنهای در بسته شان بیرون بگذارند. این روز، روز اعتراض و حق طلبی و قدرتمانی کارگران است. در اول مه باید قطعنامه های کارگری را در تمام سطح شهر پخش کنیم. در و دیوار را باید از شعارهای اول مه پر کنیم. فضای اول مه باید فضای اعتراض میلیونها کارگران به اوضاع غیرقابل تحمل موجود باشد. اول مه روز طرح شعارهای زنده باد اول مه، زنده باد اتحاد جهانی کارگران، زنده باد سوسیالیسم، نابود باید منحل شوند و... در سرتاسر جامعه است. روز اول مه را به روز اعتراض وسیع خود علیه سرمایه داری و رژیم سرمایه اسلامی تبدیل خواهیم کرد. روز اول مه روز ماست. زنده باد اول ماه مه.*

تجمع امروز کارگران شرکت واحد به ۲۰۰ نفر رسید

کارگران اعلام کردند که اگر خواسته هایشان ظرف چند روز آینده پاسخ نگیرد این بار در مقابل وزارت کار تجمع خواهند کرد

اطلاعیه ۱۳۸

همانطور که قبلا اطلاع دادیم امروز کارگران شرکت واحد در مقابل دفتر اداره کار شرق تهران دست به تجمع زدند. علی رغم حضور نیروهای انتظامی و ماموران لباس شخصی بتدریج تعداد کارگران به ۲۰۰ نفر رسید. در این تجمع کارگران خواسته های خود را بار دیگر اعلام کردند. در این تجمع مددی و دو نفر

دیگر از کارگران با مسئول اداره کار ملاقات کردند. از طرف مسئولین اداره کار به آنها قول داده شد که حقوق معوقه آنان پرداخت خواهد شد و در مورد بازگشت به کار نیز اداره کار تا چند روز دیگر به آنها پاسخ خواهد داد. کارگران اعلام کردند که چنانچه تا چند روز دیگر خواست هایشان پاسخ داده نشود اینبار در مقابل وزارت کار دست به تجمع خواهند زد. هنگامی که خبرنگار شبکه

مرکزی واحد خبر برای تهیه گزارش و عکس به میان کارگران آمد با خشم و اعتراض کارگرنی مواجه شد که به او میگفتند دروغ میگویند و ابتدا مانع تهیه گزارش توسط او شدند. خبرنگار شبکه مرکزی خبر قول داد که گزارش این اعتراض پخش خواهد شد و در ساعت شش عصر گزارشی از اعتراض امروز پخش گردید. در این گزارش گفته شد که به کارگران قول داده شده است که بخشی از معوقه های آنان

پرداخت شود. تجمعات اعتراضی پی در پی کارگران، جمهوری اسلامی را مجبور کرد که گوشه ای از اعتراض کارگران را از رسانه خود منعکس کند و قول رسیدگی به بخشی از خواسته هایشان را رسماً به اطلاع مردم برساند. یکی دیگر از خواسته های کارگران آزادی منصور اسانلو است. منصور اسانلو رئیس هیئت مدیره سندیکا که ماهها است در زندان بسر میبرد، کارگران را فراخوانده

است که همچنان برای پیگیری مطالبات بحق خود به اعتراض ادامه دهند.

اعتراض کارگران شرکت واحد ادامه خواهد یافت. این اعتراضات باید با حمایت فعال تر همه کارگران و خانواده هایشان و همه مردم آزادیخواه مواجه شود.

مرگ بر جمهوری اسلامی
آزادی برابری حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ فروردین ۱۳۸۵ - ۱۲ آوریل ۲۰۰۶

تلویزیون انترناسیونال

هر شب ساعت ۹:۳۰
تا ۱۱:۳۰ به وقت تهران

مشخصات فنی آنتن

Satellite: Telstar 12
Center Frequency:
12608 MHz
Symbol Rate: 19279
FEC: 2/3
Polarization:
horizontal

سازمانهای کارگری و دانشجویی این کشور بخاطر پیروزی اخیر آنها اعلام کرد.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگری
زنده باد سوسیالیسم
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۳ آوریل ۲۰۰۶، ۲۴ فروردین ۱۳۸۵

سندیکای کارگران واحد

خواهان عضویت در فدراسیون بین المللی کارگران ترانسپورت شد

است. تقاضای عضویت در یک سازمان کارگری بین المللی ابتکار بازرشی است و در صورتیکه آتی اف به سندیکای واحد پاسخ مثبت بدهد موفقیت بزرگی برای سندیکای کارگران واحد محسوب میشود. سندیکای کارگران شرکت واحد همچنین امروز طی نامه ای به

سندیکای کارگران شرکت واحد امروز طی نامه ای از فدراسیون بین المللی کارگران ترانسپورت (آی تی اف) تقاضای عضویت کرد. در این نامه سندیکای کارگران واحد همچنین بخاطر حمایت های گرم این فدراسیون از مبارزه کارگران واحد قدردانی کرده

اتحادیه ث ژ ت فرانسه برگزاری چهل و هشتمین کنگره آترا تبریک گفت و از نقش این سندیکا در مبارزات اخیر در فرانسه و نیز از حمایت های این سندیکا از مبارزات کارگران واحد قدردانی نمود. سندیکای کارگران واحد طی اطلاعیه دیگری همبستگی خود را با مردم فرانسه و

ای کاش آنجا بودم! به کنگره منصور حکمت

امید رهایی - ایران

با سلامهای گرم و صمیمانه به آذر ماجدی عزیز، به حمید تقوائی، به همه رفقای رهبری حزب، کادرها و اعضا، که در برگزاری کنگره منصور حکمت، رهبر بزرگ طبقه کارگر و جنبش کمونیسم کارگری تلاش میکنند. وظیفه خود میدانم که به مناسبت برگزاری این کنگره و به عنوان انسانی که تأثیرات خیلی زیادی از این انسان بزرگ در راه زندگی و مبارزه گرفته ام، نظرم را بصورت نوشته ای هر چند کوتاه و موجز در باره کنگره بنویسم.

منصور حکمت را با نوشته هایش و بویژه بعد از تشکیل حزب کمونیست کارگری بیشتر شناختم. قبل از آن شناخت خوب و موثری نداشتم. این شناخت، بویژه بعد از جریانات دوم خرداد که خود نوعی اوج گیری بحران نظام جمهوری اسلامی و به تبع آن پیشروی بیشتر مردم برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی بود، هر چه عمیقتر شد و بیشترین مطالعه من و دستیابی به شناخت عمیق به این دوران برمیگردد. با مطالعه جدی آثار منصور حکمت به یک بازنگری اساسی در زندگی شخصی و مبارزاتی ام دست زدم و امروز تولد مجدد خود در آن زمان را بیش از پیش میبینم منصور حکمت میدانم. وقتی به گذشته ام نگاه میکنم، این تأخیر در بازنگری را عمدتاً

نیاز دارد و از یاد نخواهد رفت و بیشتر شناخته خواهد شد و این کار ما را بس سنگین میکند.

طبقه کارگر جهانی، رهبران فکری زیادی در دو قرن گذشته به خود دیده است ولی رهبرانی چون مارکس، انگلس، لنین و منصور حکمت کم بودند و به همین تعداد محدود، و در این میان منصور حکمت برای زمانه ما بی همتا و اگر به حساب اغراق گوئی ما نگذارند، مارکس زمان. تصویری که رفیق حمید تقوائی، هم‌رزم دیرین اش در بزرگداشت این انسان عزیز و بعد در نوشته مشهور "منصور حکمت که بود" از او میدهد، بحق گویای جایگاه مهم و ارزشمندش در جهان و کمونیسم امروز میباشد.

این کنگره در دوره ای برگزار میشود که جامعه ایران در شرایط حساسی از تاریخ معاصر خود است. تقابل توحش تروریسم اسلامی حاکمان ایران با تروریسم و گانگستریسم بورژوازی امریکا، این شرایط بغایت حساس را بوجود آورده است. بحران داخلی ناشی از پیشرویهای جنبش سرنگونی طلبی در ایران و بحران هسته ای که رژیم به استقبالش رفته است، زمینه این تقابل منطقه ای و جهانی است.

منصور حکمت در مقالات مختلفی به تحلیل شرایط دوران پس از جنگ سرد و سیاستهای نظم نوین جهانی امریکا و غرب پرداخته است و نتایج تقابل این دو قطب را بویژه در مقالات دنیا پس از ۱۱ سپتامبر بررسی کرده و خطری که بشریت را تهدید میکند را یادآور شده است. امروز جامعه ایران در روزهای حساسی همچنانکه منصور حکمت خطرش را یادآور میشد روبروست.

امروز در شرایطی هستیم که در آن کار بست سیاستهای منصور حکمت، یعنی دفاع از انسان و انسانیت، تقویت جنبش اجتماعی خود مردم، جنبش کارگری، جنبش زنان و جوانان، جنبش بشریت متمدن در مقابل هر دو قطب تروریستی اسلامی ایران و تروریسم دولتی غرب کارساز و نجات بخش خواهد بود. این شدنی است و منصور حکمت بنیادهای نظری آنرا ارائه داده و خطوط اصلی آنرا ترسیم نموده است. این شدنی است اگر سیاستهای مستقل بشر متمدن و انسانیت را محور قرار داده و حول آن نیروی کارگران و زحمتکشان، زنان و جوانان را بسیج کنیم و به میدان آوریم. این کنگره در حقیقت میتواند صدای آرمان و افق بشر متمدن و انسانیت را به گوش جهانیان برساند و کمونیسم کارگری را به میدان سیاست منطقه خاورمیانه و جهان بیاورد. حمایت کارگران جهان در ۱۵ فوریه از کارگران ایران و جنبش کارگران و جوانان شهرهای مختلف فرانسه با مارش سه میلیونی برای دفاع از حقوق انسانی، این زمینه عینی را به همگان نشان داد و یادآور شد. این کنگره، کنگره اعلام این سیاستهاست.

منصور حکمت را در جای جای زندگی مان و در دفاع از تمام جوانب حقوق انسانها میبینیم. در دفاع از حق زندگی، در دفاع از آزادی بدون قید و شرط بیان، در دفاع از جزئی ترین تغییر در زندگی کارگر و حقوق بگیر و زحمتکش، در دفاع از حق تشکل، در دفاع از حقوق زن و کودک، در دفاع از رفاه و آسایش انسان، در تلاش بر علیه تبعیض و نابرابری، در تلاش علیه اعدام، در

تلاش علیه سنگسار، در تلاش برای حق پناهندگی و در کل در دفاع از حق انسان و انسانیت، منصور حکمت با آرا و عقایدش و نوشته هایش با ماست. و به همین دلیل است که در حق منصور حکمت، کنگره ها و سمینارها تنها قدمهایی از مجموعه اقداماتی است که باید برداشت. به اعتقاد من بزرگترین خدمت و ارج گذاری به منصور حکمت تلاش برای به پیروزی رساندن جنبش کمونیسم کارگری در ایران و به قول خودش ایجاد "یک عالمه خوشبختی برای میلیونها انسان" میباشد.

نمیدانم چگونه خوشحالی خودم را از برگزاری کنگره منصور حکمت بیان کنم. ای کاش آنجا بودم و در کنار شما به تماشای فیلم سخنرانی اش مینشستم و از نزدیک شاهد سخنرانی رفقای حزب میبودم. و صد افسوس که مرزها، تبعیضهای جهانی و وطنی، وجود قوانین ضد انسانی و فضای ناامن اجتماعی ناشی از همه اینها باعث عدم تحقق این خواست و میل انسانی ام میشود. من نیز به عنوان یک انسان حق خود میدانم که میتوانستم در کنگره اش شرکت کنم، که همین را نیز او به من آموخت که انسان حق اش خیلی چیزهاست که در این جهان از او دریغ میدانند: حق جهان شمول انسانی.

به امید روزی که با تلاش همه انسانهای شریف و آزاده، جهانی آزاد و برابر داشته باشیم.

زنده باد منصور حکمت
زنده باد حزب کمونیست کارگری ایران
زنده باد آزادی و برابری

با افسردگی کامل دست و پنجه نرم کرده و در زندان از بین خواهد رفت. کمک کنید کبرا را به زندگی برگردانیم برای آزادی او از زندان به ما کمک کنید!

با مجموعه فعالیتهای گسترده جهانی میتوان کاری کرد حکومت اسلامی کبرا را از زندان آزاد کند. برای آزادی کبرا رحمانپور از زندان حکومت اسلامی باید متحدانه دست بکار شویم!

کمیته بین المللی علیه اعدام

۱۱ آوریل ۲۰۰۶

خلاصه اطلاعیه کمپین

حتی بیست و چهار ساعت هم دوام نیاوردند!

حکم اعدام کبرا به اجرای احکام فرستاده نشده است!

پرونده ای که با صد در صد سمپاتی در ایران و در دنیا روبرو است. بسیاری در ایران بر این باورند که هیچکس در ایران مدافع اجرای این حکم نیست و اعتراض و ابراز نفرت شدید علیه حکومت در صورت اجرای این حکم، یک امر بدیهی است. و اینرا یکبار دیگر شاهرودی و اعوان و انصار حکومت جنایت اسلامی به عینه دیدند. کبرا امروز به یکی از سمبل های

موضوع در نشست هیئت کمیته علیه اعدام با وزارت امور خارجه سوئد در میتینگ دیروز دوشنبه ۱۰ آوریل، در استکهلم نیز مطرح شد.

فقط چند ساعت کافی بود تا موجی از اعتراض و تلفن و نامه های اعتراضی برای سران حکومت اسلامی از سر گرفته شود. در عین حال حکومت اسلامی به درست میدانند که دست روی یکی از حساس ترین پرونده ها گذاشته است.

این سرتیتر برخی روزنامه ها در ایران است. در حالی که یک روز قبل از قول مقامات حکومتی و مسئولین پرونده اعلام شده بود که حکم اعدام کبرا برای اجرای احکام فرستاده شده است.

پخش خبر فرستاده شدن پرونده کبرا برای اجرای حکم اعدام، بلافاصله از سوی کمیته علیه اعدام به رسانه ها مخابره شد و تماس با نهادهای متعدد آغاز شد. این

این جهان وارونه را باید بر قاعده خود استوار کرد! به مناسبت فرارسیدن اول ماه مه

نجات بهزاد در نیمه راه دیپورت

بهبود و تغییر شرایط زندگی کردند. بی آبرویی و بن بست تشکلهای دست ساز کارگری و شوراهای اسلامی ضد کارگری و بی اعتباری نمایندگان سیاسی دوم خردیها و مدافعینشان در میان نیروهای سیاسی شریاطی را برای کارگران پیشرو و رهبران عملی کارگران فراهم آورده تا بتوانند اول ماه می امسال را در سطحی گسترده تر و هماهنگتر و یکدست تر و با شعار هائی رادیکالتر برگزار نمایند.

برگزاری اول ماه مه با چنین مشخصاتی میتواند نمایش وضعیت واقعی جامعه و نشاندهنده تخاصم موجود میان مردم و حاکمیت اسلامی به جامعه جهانی باشد. با نشان دادن چنین وضعیتی به جهانیان، بشریت متمن در سراسر دنیا با قاطعیت و نگاهی به مراتب رادیکالتر، از مردم ایران در برابر هر دو قطب تروریستی در دعوای میان جمهوری اسلامی و دولت آمریکا پشتیبانی خواهند کرد.

گسترده‌گی شعارهای رادیکال در مراسمهای اول ماه مه امسال باید به ایجاد شریاطی در جهت مصون نگهداشتن جامعه از جنگ تروریستها منجر گردد. اینکار عملی و امکانپذیر است مشروط به آنکه کارگران کمونیست و فعالین رادیکال کارگری با هماهنگی و سازماندهی قدرتمند، مراسمهای اول ماه مه را هر چه گسترده تر تدارک ببینند.

امسال باید شعارهای اول ماه مه را به عمومی ترین و پایه ای ترین و سراسری ترین خواسته های طبقه کارگر و جامعه اختصاص داد. علیرغم اهمیت مسئله دستمزدها و علاوه بر آن، امسال شعارهای جدیدتری نیز باید در دفاع از کل جامعه در برابر تهدیدات حکومت اسلامی از یکسو و دولت آمریکا و همه نیروهای دست راستی از سوی دیگر از طرف کارگران مطرح شود.

اول ماه مه نه فقط روز کارگر بلکه روز همه انسانهایی است که با

ما موفق شدیم بهزاد را در نیمه راه دیپورت به ایران نجات دهیم!
بهبود و تغییر شرایط زندگی کردند. بی آبرویی و بن بست تشکلهای دست ساز کارگری و شوراهای اسلامی ضد کارگری و بی اعتباری نمایندگان سیاسی دوم خردیها و مدافعینشان در میان نیروهای سیاسی شریاطی را برای کارگران پیشرو و رهبران عملی کارگران فراهم آورده تا بتوانند اول ماه می امسال را در سطحی گسترده تر و هماهنگتر و یکدست تر و با شعار هائی رادیکالتر برگزار نمایند.

برگزاری اول ماه مه با چنین مشخصاتی میتواند نمایش وضعیت واقعی جامعه و نشاندهنده تخاصم موجود میان مردم و حاکمیت اسلامی به جامعه جهانی باشد. با نشان دادن چنین وضعیتی به جهانیان، بشریت متمن در سراسر دنیا با قاطعیت و نگاهی به مراتب رادیکالتر، از مردم ایران در برابر هر دو قطب تروریستی در دعوای میان جمهوری اسلامی و دولت آمریکا پشتیبانی خواهند کرد.

گسترده‌گی شعارهای رادیکال در مراسمهای اول ماه مه امسال باید به ایجاد شریاطی در جهت مصون نگهداشتن جامعه از جنگ تروریستها منجر گردد. اینکار عملی و امکانپذیر است مشروط به آنکه کارگران کمونیست و فعالین رادیکال کارگری با هماهنگی و سازماندهی قدرتمند، مراسمهای اول ماه مه را هر چه گسترده تر تدارک ببینند.

امسال باید شعارهای اول ماه مه را به عمومی ترین و پایه ای ترین و سراسری ترین خواسته های طبقه کارگر و جامعه اختصاص داد. علیرغم اهمیت مسئله دستمزدها و علاوه بر آن، امسال شعارهای جدیدتری نیز باید در دفاع از کل جامعه در برابر تهدیدات حکومت اسلامی از یکسو و دولت آمریکا و همه نیروهای دست راستی از سوی دیگر از طرف کارگران مطرح شود.

اول ماه مه نه فقط روز کارگر بلکه روز همه انسانهایی است که با

مقامات کمیساریای عالی پناهندگان اعلام کرده اند که اگر

چنگ و دندان از حرمت انسانی خود و سایر انسانها دفاع می کنند . اول ماه مه فقط روز کارگر بلکه روز تمام

همسنگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی - آلمان
۹ آوریل ۲۰۰۶

انسانهایی است که میخواهند این جهان وارونه را بر قاعده خود استوار کنند.*

مرتضی فاتح - ایران

برگزاری مراسم ها و گرامیداشت اول ماه مه در سالهای اخیر، هر ساله خصوصیت منحصر به فردی به خود گرفته است. در سال گذشته این روز در شرایطی برگزار گردید که بازار تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری میان جناحین اسلامی حکومت سرمایه داران داغ بود اما کارگران با برگزاری گسترده مراسمهای مختلف و مستقل و فراری دادن رفسنجانی و تبدیل نمایش خانه کارگرها به صحنه اعتراض و بیان خواسته ها شان مهر رادیکال خود را بر روز اول ماه مه به عنوان روز بشریت متمن کوبیدند و نشان دادند که نه تنها انتخابات رژیم اسلامی به آنها ارتباطی ندارد بلکه هیچکدام از جناحین حاکمیت سرمایه داران نیز از حمله آنها در امان نیست.

امسال اما شرایط بین المللی و داخلی، همچنین وضعیت حکومت اسلامی به مراتب شرایط بهتری را برای اعتراض و به میدان کشاندن انسانهای زحمتکش هر چه بیشتری به خیابانها در این روز را فراهم آورده است.

در مقیاس جهانی شرایط عمومی مبارزه کارگری در مقیاسه با وضعیت سالهای پیش به مراتب از موقعیت بهتری برخوردار است. در سال گذشته حضور کارگران و تشکلهای کارگری به عنوان معترضان اصلی به شرایط عمومی موجود در سطح جهان از سالهای پیش بسیار چشمگیر تر بود . اعتصاب قدرتمند کارگران مترو در نیویورک و تاثیر داخلی و بین المللی آن، حضور و اهمیت تشکلهای کارگری در صحنه سیاسی امریکای لاتین، اعتراضات کارگری در اروپا به شرایط و قوانین کار، اعتصابات گسترده کارگری در ایران و حمایتهای بی سابقه جهانی کارگران از کارگران ایران و نهایتا پیروزی کارگران فرانسه بر دولت سرمایه داران در این کشور نمونه هایی از این تحرك چشمگیر طبقه

کارگر بود. این تصویر از مبارزات کارگران در جهان، نشانه های يك حرکت عمومی در طبقه کارگر جهانی پس از سالها انزوا و مبارزات صنفی منفرد است. این حضور موثر در عرصه جدال اجتماعی بر سر زندگی بهتر در این دوره دیگر مبارزه ای صرفا اقتصادی و منفرد بر سر دستمزد و امتیاز گیری نیست. در حرکات اخیر جهانی طبقه کارگر نشانه های اعتماد به نفس و آمادگی گرفتن ابتکار عمل در مبارزه طبقاتی جاری به چشم میخورد. گوئی اندک اندک سرگیجه ضربات نظم نوینی به کارگران جای خود را به هوشیاری در این مورد که چه باید کرد می دهد. در ایران نیز اعتراضات کارگری که اکنون به يك اتفاق روزمره در حیات کارگران تبدیل شده در سال گذشته از شرایط بهتری برخوردار بود . اعتصابات کارگران نساجی ها و دست یافتن به خواسته هایشان، اعتراضات و تجمعها و درگیریها بر سر دستمزدهای معوقه و بیکارسازها، اعتصاب کارگران واحد و حمایت بی نظیر جهانی از این حرکت وادامه این اعتراضات نمونه های قابل توجه هستند. این حرکات فضائی را برای طبقه کارگر فراهم کرده است تا اشکال اعتراضی خود را در دوره جدید رادیکالتر و عمومی تر کنند. این شرایط نه تابعی از جدال جناحین حکومت سرما یه داران است و نه در بیان خواستها و مطالبات خود محظورات اقشار غیر کارگری را مراعات میکنند. اعتراضات کارگری به طور واقعی مبارزه بخش عظیمی از انسانهای کار کن در جامعه برای بدست آوردن و تثبیت حق زندگی انسانی است. حرکتی عمیقاً انسانی و عمومی. به همین دلیل در صورت حفظ و پیشبرد این موقعیت کارگران میتوانند تبدیل به سخنگوی اصلی جامعه در جهت